

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 001-11848

14. oktober 2014

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 22. september 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 605 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Christian Schmidt (V).

Spørgsmål nr. 605 (alm. del)

Kan ministeren bekræfte, at en strategi mod resistensudvikling hos septoriasvampen omfatter brug af midler med forskellige virkemekanismer, og at dette fører til brug af midler med højt belastningsindex?

Svar

Jeg har fået indhentet en udtalelse fra Aarhus Universitet, Institut for Agroøkologi - Afgrødesundhed. Derfra oplyses følgende:

”Det er korrekt, at man for at mindske resistensudviklingen anbefaler, at der bruges midler, som har forskellige virkningsmekanismer. Udover at veksle mellem azol-midler er inddragelsen af SDHI-aktivstoffet boscalid en mulighed, når septoriasvampen skal bekæmpes. Boscalid sælges kun i blanding med azol-stoffet epoxiconazole. Så når man vælger at anvende et middel med denne alternative virkemekanisme, betyder det, at man samtidig anvender epoxiconazole. Dette betyder igen, at belastningstallet vil være højere, end hvis man valgte at sprøjte med midler med prothioconazol.

Der findes udover azol-stoffer og SDHI-stoffet boscalid nogle relativt gamle kontaktfungicider (folpet og mancozeb), som også er godkendt til septoria-bekæmpelse. Disse midler virker kun forebyggende og har en væsentligt svagere effekt på svampen, og vælges derfor sjældent som løsninger. Disse kontaktfungicider kan indgå i en anti-resistens-strategi, men der er ikke tale om behandlinger, som kan stå alene”.

Jeg henholder mig til den afgivne udtalelse.

Kirsten Brosbøl

/

Claus Torp